

ДЕЛИ—ОРМАНСКИ

Куриеръ

Седмичен вестникъ за общественъ животъ, наука и информация.

Излиза всѣка седмица

Редактира комитетъ

Абонаментъ:
за година—50 лева;
за 6 месеца—30 лева;
единъ брой—1 левъ
Обявления:
търговски—1'50 лв. к. с.
приставски 1 лв. на дума

За аптеката.

Въ миналия брой на в. „Куриеръ“ бе поместено едно запитване до общината, а именно: „Защо е спрено да се дава безплатно лѣкарства на бедно болнитѣ и коя е причината“.

—Общината може да отговори каквото иска, или да замълчи—нещо обикновено за тѣхъ—но нека ми се позволи да дамъ нѣкои и аруги пояснения азъ зрителя на хода и функционирането на аптеката, отъ два месеца насамъ.

—Както е известно на гражданитѣ, тая аптека която бѣ толкова години въ ржцетѣ на покойния Саркизовъ, не пропадна и въпреки че и той си бѣше занемарилъ работата,—то тя пакъ му даваше своята речта и достатъчно излишни средства за да може да преживява по 1—2 месецъ въ странство.

—Сжщо така не прече че на Парушевъ да плаща 110 хиляди лева наемъ и да изкара своята заплата и още нещо плюсь.

—Това неможеше да не се схване отъ практичния и наивенъ по това врѣме кметъ Дим. Яневъ, когото много хора го искараха лудъ, че посяга на една концесия, която доходи нѣмала да даде и което предприятие само загуби би могло да му достави—Въпреки силната опозиция той бѣ подкрепенъ отъ членоветѣ на Популярната Банка и концесията бѣ отпусната на общината.

—Стана тя господаръ, прие аптеката—назначи персоналъ и го остави. Какъ вжрвя тя и какво стана съ персонала това на всѣки е извѣстно.—Представителитѣ на общината надникваха само тогава, когато трѣбаше да се предава аптеката нѣкому, или да прибератъ ключоветѣ на последията. Какво е положението, какъ върви аптеката, кой я кре-

дитира, отъ кого тя има да взема, къкъвъ е оборотния капиталъ—това не е потърсено—не е направено—Отдалечъ се вика и се говори, че сж вътре и че сж загазили, а аптеката отъ двѣ години насамъ, криво ляво функционира и ще продължава въ сжщото направление. Тогазъ? Аптекатали вече е недоходна, или общината е лошъ стопанинъ.

Казахъ по-горе—че аптеката въ частни ржце имаше доходи и мисля, че тези доходи бѣха предостатъчни за единъ аптекаръ. А Парушевъ докато е живъ ще си спомня за тая Солунска митница.

—Значи аптеката при добро обзавеждане ще даде сжщитѣ резултати, макаръ съ по-малка печалба.

Отъ баланса който е приключенъ на 31 мартъ т. г. вижда се, че въпреки недоброто функциониране на аптеката тя пакъ е въ печалби. Отъ прозѣрката на 1 Юний т. г. по списъка на медикаментитѣ, движими и недвижими имоти, и дебитори ето какво намирамъ:

Движими имоти както е прието съ амортизацията му възлиза на 60,000 лв. медикаменти съ наличностъ, по костуеема цѣна 82,500 лв. Ценни книжа—15000 лева. Дебитори—27,100 лева, или всичко 184,600 лева.

Дългъ къмъ популярната банка 153,000 лева, къмъ аптекарската кооперация 13,600 лева, къмъ други лица до 18,000 лева мисля че сжмъ положителенъ въ своитѣ причисления и ако това не е така, то нищо не пречи на г-да общинаритѣ да видятъ сами истинското положение, както се назначи комисия да провѣри истинността. За мене е тѣй както го изложихъ и убеждението че аптеката неможе да губи е сжвсемъ положително.

Обаче ще турна едно „но“, това е че общината като е рекла аптеката е наша, давайте бакалѣмъ, до край и безраз-

борно; ще го кажа безразборно защото кой завѣрва рецептитѣ и кому се даватъ лекарствата е неизвестно.

Днесъ общината има да дължи къмъ 20,000 лева други иматъ къмъ 10,000 лева лихвитѣ по отпуснатия отъ попул. банка кредитъ отъ 150 х. лева, излизатъ на 29,553 като прибавимъ и ценнитѣ книжа 15 х. лева ето че оборотния капиталъ на аптеката е изчерпанъ и нейнитѣ ржце сж вързани. Това е добре известно на общината—но изходъ не се е намѣрило—Невзимането на мѣрки и да не попадне подъ отговорностъ управителя на аптеката спре врѣмешното изпълняване на рецептитѣ до изгладането и уреждането на финансовия въпросъ. Прочемъ тоя въпросъ днесъ за днесъ, е уреденъ съ условие че общината ще плаща за всѣки месецъ. Който ще нека да върва, защото още на другия денъ се чува думи, че ще я даватъ подъ наемъ ще се отказватъ отъ нея, а тѣхни финансисты твърдятъ въпреки че баланса имъ е подъ носътъ, че аптеката е въ загуба и че тя неможе да си покрий разноскитѣ, следователно трѣбва да те отгърватъ отъ нея.

Прочемъ въ заключение ще кажа: че аптеката въ своя си вървежъ до днесъ не е въ загуба тя би могла да върви при сждействието на общината и доброта управа въ аптеката и всѣко посегателство върху и би значило фалиране и неспособностъ за задържане единъ источникъ който напълно би билъ полезенъ на градътъ и беднитѣ.

Стоиловъ

Дирятъ се двама ученика за общарство отъ града или околията.
Справка редакцията

Александъръ Велики.

Историко-биографически очеркъ отъ професоръ Вениаминъ Вилеръ.

ДѢТСТВО И ЮНОШЕСТВО.

Единъ отъ синоветѣ и Протей, врѣстникъ на Александра, билъ възпитанъ заедно съ него и останалъ завинаги най-близкъ неговъ сподвижникъ.

На седмата си годинна бждѣщиятъ македонецъ герой преминалъ въ мъжки ржце. За възпитаникъ му назначили дѣдо Лизимахъ—бездаренъ посредственикъ, и за наставникъ Лионидъ,—роднина на Олимпия. Строгия и суровъ Лионидъ се стремѣлъ главно да поддържа дисциплина. Той обръщаль най-много внимание за физическото развитие на своя ученикъ и главно на това, щото той да принася всякакви трудности и лишения, а така сжщо и да ненавижда разкоша. По думитѣ на

самия Александъръ, Леонидъ постоянно се ровилъ изъ неговитѣ вѣщи, за да види, дали майката не донася на малкия нѣкакви сладки или разкошни предмети. По отношение педагогическите похвати на Леонида, срещаме у Плутарха два любопитни анекдоти. Веднажъ въ време на Александровитѣ походи, Царицата на Кария му подарила хубавъ готвачъ, какъвто тя могла да намѣри. Но той казалъ, че не се нуждае отъ него, защото стария му наставникъ Леонидъ отдавна му далъ двама съвършенни готвачи; за закуска—разходка при утрнитѣ зари, а за обядъ—лека закуска. Другия анекдотъ се отнася до строгата икономия която Леонидъ внушилъ на своятъ ученикъ. Веднажъ, Александъръ като присѣдствуваль на жертвоприношение взелъ дзе шепи скѣпи плодове и ги хвърлилъ въ огъня. Но Леонидъ го отвелъ на страна и казалъ: „Когато станешъ царъ на тая страна дето раснатъ тия скѣпи плодове, тогазъ хвърляй отъ тѣхъ въ огъня кол-

кото щѣшъ, но сега бжди икономиченъ.“ После, като превзелъ градъ Газу съ грамадни богатства и изпращайки подаръци въ Македония на родина и другари, Александъръ си спомнилъ за Леонида и му изпратилъ големо количество подаръци съ надписъ: „Сега ти можешъ да не обиждашъ воговетѣ съ икономия.“

Своята любовъ къмъ дѣдо Лиземахъ Александъръ проявилъ още по-силно, когато вече билъ царъ и обсаждалъ Тиръ. Преданиятъ старецъ до това време придружаваль своя бившъ ученикъ и го съпровождалъ при всички походи. Веднажъ Александъръ се отправилъ съ малкъ отрядъ въ подножието на Антиливана за фуражъ. Лизимахъ го последзълъ въ тая експедиция, но когато станало нужда да слезатъ отъ конетѣ си и да се провиратъ пѣши по тѣсния високъ проходъ, то стареца почзълъ да изостава и най-напоследкъ не могълъ да се движи отъ отпадналостъ. Александъръ останалъ съ него заедно съ неколко вой-

Получени дописки.

Двѣ пълни години минаха; двѣ редовни годишни събрания трѣбваше да състоятъ на членоветѣ на читалището

Питаме, по какви виши съображения читалищното настоятелство пренебрегнало събранията и по този начинъ своеволно държи настоятелствения си мандатъ?! Маса въпроси интересуватъ гражданитѣ, отъ естество да компрометиратъ действията на това настоятелство, което въ лицето на преседателствующия две пълни и половина години не е събралъ н-ството на заседание!

—Има ли кой да отговори?!..

Гражданинъ.

Мѣстното подофицерско дружество събра тая година на редовно годишно събрание членоветѣ си, да даде отчетъ за дѣйствиата си и избере ново настоятелство.

Научаваме се, че главно защото, отчета не билъ готовъ, се отлага това събрание.

Считаме за нужно да обърнемъ вниманието на преседателствующия, въ това число и на настоятелството, че длъжността имъ е по друга!

Настояваме по-скоро да се свика д-вото на редовно годишно събрание ако то съществува и има кой да го представлява!

Подофицеръ.

Сходство.

До като стария управителенъ съветъ на Лозаро-овощарската кооперация „Съгласие“ разбере, че нѣма нужда отъ маточникъ, кооператоритѣ разбраха че нѣматъ нужда отъ него (упр. съв.) Да не излезе същото и съ общинаритѣ — че до като тѣ разбератъ че общинската аптеката е въ печатба или загуба, бедноболнитѣ и гражданството да се вдигне ржцѣтъ отъ тѣхъ

Глухонѣмъ

Кюспето

Отъ войнитѣ насамъ се засили производството на маслодайни растени —особенно на слънчогледа. Създадоха се доста небетчийски маслостройни, въ които се преработва на шарланъ доби-

ници, а отряда не забелязвайки нищо, продължилъ своя пътъ. Между това настѣпила хладка нощъ и скоро се оказало, че неприятеля е близко — както показвали стражевитѣ огньове. Александъръ смѣло се хвърлилъ самъ на близкия огнь, убилъ двама неприятелски войници които се грѣяли на пламъка и като грабналъ горящата главня, се върналъ съ нея при своитѣ другари. Тѣ веднага разтапили силенъ огнь и неприятеля, като видѣлъ отъ далечъ грамадния пламъкъ, предположилъ, че около него е разположенъ голѣмъ отрядъ, и потърсилъ спасение въ бѣгство. Като пренощувалъ спокойно, Александъръ настигналъ благополучно на другото утро заедно съ своя старецъ.

За дѣтството на Александъръ се запазило малко сведения и само е известно, че той растналъ като смѣло, мъжественно, своеволно дѣте. Историята съ Буцефалъ, която не подлежи на съмнение, служи за хубавъ характеристика — на неговото дѣтство. Въ връще на тоя епизодъ, той билъ 12 годишенъ и ето какъ го предава Плутархъ: „Релоникъ изъ Тесалия предложилъ на Филипа своя конь

тото семе. Нашитѣ селски семейства почнаха задоволително да се блажуватъ отъ собствено производство на растителни масла. Всичко това заслужава похвала. Обаче, най-ценното за нашето земеделие отъ това производство остава неизползувана —добиваното кюспе вмѣсто да се изхрани чрезъ нашия добитѣкъ, се оставя на фабрикантитѣ и тѣ го продаватъ по два-три лева единия килограмъ на разни комисионери, които го изнасятъ въ странство.

Нашето слънчогледово кюспе, колкото е ценно поради високата му масленостъ, повеч е ценно заради богатството му отъ кѣмъ протеинови вещества, които се движатъ срѣдно до 40 на сто. Ако всички тия цѣнни материали не се изнасяха навънъ, а се хранѣше съ тѣхъ нашия добитѣкъ, нашето земеделие щеше да икономиса доста храна и припечели торъ за нашитѣ ниви. Презъ 1925 България е претърпѣла загуби за 70 милиони лева. Презъ същата година, заедно съ това неусетно е излетѣло и единъ милионъ кгр. масло отъ което може да се произведе 2.000.000. кгр. сапунъ. Нѣка да не забравяме че кюспетата е отлична храна на нашия добитѣкъ, защото съдържа голѣмъ процентъ скорбяла (нишесте).

Господъ още не си е вдигналъ берекета, още не е късно

Изп. д. № 323—1926 год.

ОБЯВЛЕНИЕ № 4082

Обявявамъ на интересующитѣ се, че на основание изпълнителния листъ № 11,142 издаденъ отъ II Русенски Миротъ съдъ на 10 Ноември 1926 година въ полза на Свѣби Писковъ пълн. на Гатю П. Станевъ С-ие гр. Русе противъ Николай Константиновъ отъ гр. Нови-пазаръ за 10,000 лева на 5 Августъ 1927 година ще продамъ въ гр. Нови-пазаръ на публиченъ търгъ следующия дължниковъ **движимъ** имотъ:

Единъ фаянтъ здравъ оцененъ 6,000 лева. Едно бюро здраво оценено 2000 лева. Едно голѣмо огледало оцененъ 1000 лева. Желаящитѣ да участвуватъ въ тая продажня трѣбва да се явятъ въ казания день, чистѣ въ 9 преди обѣдъ да наддаватъ.

гр. Нови-пазаръ 26 Юли 1927 година.

Съдия-испълнителъ: П. В. Тивчевъ

Буцефалъ за 13 таланта. Всички излезли на полето за да пробватъ коня; но той се оказалъ много голѣмъ и безполезенъ. Той никого не допускалъ при себе си и никой отъ филиповитѣ слуги не можалъ да го качи. Царя съ отворжение заповѣдалъ да отведатъ коня като диво животно. Но Александъръ, който прислѣствувалъ тамъ, казалъ:

„Коня е много хубавъ, обаче се обръщатъ съ съ него много грубо. Слугитѣ не знаятъ да се отнасятъ съ него.“

Отначало Филипъ не обръщалъ внимание на дѣтето, но когато то продължавало да настоява, и се вълнува, бащата казалъ: „Защо ти критикувашъ старитѣ, щомъ знаешъ какъ трѣбва да се държи човѣкъ съ коня?“ На това малкия отговорилъ:

„Въ всѣки случай кѣмъ тоя конь азъ бихъ се държалъ по-хубаво отъ тѣхъ — „А какво ще ми заплатишъ, ако не успѣшъ?“ — Кѣлна се въ Юпитера, азъ ще заплатя стойността на коня“ — извикалъ Александъръ. Бащата се разсмѣлъ, а малкия отишелъ право при коня — хваналъ го за юздитѣ и му обърналъ главата

ДЕНЮ Ц. ЧОЛАКОВЪ—ГАБРОВЕЦА
—НОВИ-ПАЗАРЪ—

ПРОДАВА: различни видове обработени обущарски, сарафки кѣжи материяли и инструменти. Разполага съ габровски царвули на фаши и разни габровски стоки,

КУПУВА: всички видове сурови кожи

КИНО

ТЕАТЪРЪ

„ДОРЕТА“

ФИЛМИ „ФИНАМЕТЪ“ — СОФИЯ

Предъ прага на позора
съ Корина Грифитъ.

Колари и железари!

Пристигна пълненъ чешитѣ **железария, като: шина халкажъ (налжъ) обло и чемберликъ**

Ободи!

Ободи!

Осенови.

цѣли и половинки I-во и II-ро качество, бои, безирри, лакове и дребна железария ще намерите на износни цени само при Ал. Доневи и Синт.

КЛУЧУКОВИ И МЕТАЛИЧЕСКИ.

ПЕЧАТИ

ПОРЦЕЛАНОВИ

ПОРТРЕТИ ЗА НАДГРОБНИ ПЛАМЕНИЦИ

и всичко което спада въ фабриката на **ГРАВЬОРСТВОТО И ПЕЧАТОРЕЗАЧЕСТВОТО** художествено, солидно и евтино, си поръчайте при:

РАДЕВЪ & ВЪЛЧЕВЪ—Н.Пазаръ

Поца

ГРАЖДАНИНЪ—Молимъ наминете въ редакцията, защото втори пътъ нема да потимъ нищо отъ васъ.

ПОДОФИЦЕРЪ—същото се отнася и за

ФАТМЕ | тукъ. Хубаво, но солено. До като се явите въ редакцията да Ви видиме що стока сте, не ще види бѣлъ свѣтъ творение Ви, тѣй като то засега сърцето на градецъ! Защото, знаете ли, макаръ, че мислите да ните за екземпляръ отъ красния полъ, главния редакторъ се съмнява да не би икономисвате отъ истината.

къмъ слѣзцето. Той натразилъ тоза, защото коня се плашелъ отъ свѣката си. При то той побѣгалъ съ него нѣколко крачки, кѣ го гладѣлъ и наричалъ съ галени имена, когато коня се успокоилъ малко, той бърскочилъ на гърба му. Той дълго държалъ юздата, но не го билъ и не му се каралъ. О, че, щомъ се убедилъ, че коня престаналъ нервничи и страстно желае да тича, той пуслилъ галопъ подстрекавайки съ (слѣдъ